

Förstafynd i Lindesbergs kommun vittrut

på Stor-våringen den 12:e maj

Tomas Haraldson

På tisdagskvällen den 12:e maj ringde Jan-Erik och frågade om jag ville hänga med ut på sjön (vi Frövibor benämner vanligtvis Våringen med "sjön"). Kombinationen Stor-våringen i mitten av maj brukar kunna ge en del trevliga marina arter, t.ex. sjöorre, silvertäna, roskael eller kanske någon ejder. Därför var förhoppningarna ganska stora när vi puttrade iväg från båtplatsen vid Hagarberg strax efter 20. Vädret var mycket fint, helt klart och vindstilla. Ute på sjön visade det sig dock vara ganska lite fågel, en del mäsor och trutar samt några storlommar. Vi går i land på den lilla ön Vagnhäll för att räkna över antalet bon i grätruktolonin, i år var det 24 stycken. För att undvika onödigt störning åker vi snart vidare. När vi passerar förbi ön Sotaren får jag se hur en spöklikt ljus trut kommer flygande genom en klunga grätrutar som hovrar över Sotaren. "Vad i hela...det...det ser ju för f-n ut som en vittrut!!". Sen hör jag min osannolika tanke, "nej, nej, det måste ju vara en missfärgad grätrut". Tankarna vimlar i skallen samtidigt som jag får Janne att vända båten och följa efter truten som glider ner mot stenarna söder om Vagnhäll. Spänningen stiger ju närmre vi kommer, jag har lite svårt att sitta still i fören. På lagom avstånd stannar vi och ser fågeln på vattnet intill skäret med några grätrutar. I tuben kan jag se att den verkligt har helt ljusa vingspetsar och en i

övrigt beigemelerad dräkt. När jag sen ser näbben skälver jag till av glädje och ett segerflin dras upp från öra till öra. Den är ljus rosa med en skarpt avsatt kolsvart spets, det mest typiska kännetecknet för en ung vittrut!! Men fortfarande gnager osäkerhetsstan-ken, det är ju försommar och en sjö mitt i bergslagskogarna! Då lyfter truten och blir ivägjagad av en grätrut varvid vi kan se hur stor och tung den är jämfört med grätruten. Snart lägger den sig i en gles mäs- och trutflock, nu har vi den nära och i perfekt medljus. Efter ett stunds studier i tub och handkikare är alla tvivelstankar undanröjda, detta är en 2k vittrut!! I försikt minne har jag en obs i december av en ung vitvingad trut i Lysekil, den är mycket klenare, nästan som en fiskmå. Vilken känsla, äntligen fick jag också upptäcka en ny art för kommunen. Vid 21.30-tiden piper jag ut den på det regionala sökarsystemet Närvarm, extra kul eftersom flera klubbmedlemmar har sökat! Det sista vi ser av vittruten innan vi åker hem är där den ligger bland de utspridda mäsa-arna på den spegelblanka vattenytan. När den skulle eftersökas nästa morgon var den dock försvunnen, antagligen sträckte den vidare i det fina vädret.

ÖLANDSRESA 24-27/9 1998

Sista helgen i september drar vi ner till solens och vindarnas men framför allt fåglarnas ö. Denna fina tradition har tyvärr legat i dvala sedan 1993 men nu är det dags igen.

Hittills är vi bara en handfull anmälda men resan blir av som planerat.

Förhoppningsvis åker vi i egna bilar för att kunna variera uppstigningstider, vart man vill åka etc. Får vi inte ihop egna bilar blir det hyrbil/minibuss.

Boendet sker i Erlings Stugby i Grönhögen där vi bott förut, strategiskt placerat längst ner på sydvästra Öland.

Hyran är c:a 140-150 kr/bädd/natt men DET BETALAR KLUBBEN!
Avresa från Frövi sker på em, torsdag 24:e

Slutet av september är nog den tid då det är allra tätast med fågel vid södra Ölands stränder, dungar och luftrum. Vi kan vänta oss stora mängder simfåglar, rovfåglar, vadare och småfåglar. På morgonen spanar vi sträck från någon bra lokal t.ex. Näsbybadet, Sebybadet eller Udden. Sedan kan man studera vadare på stränderna eller leta rastande småfåglar i dungar och buskage. Vid hysat väder även en hel del sträckande rovfåglar. Av ovanligare arter är tiden lämplig för bl.a. taigasångare och större piplärka.

Vill ni uppleva känslan när det är för mycket fågel så att man hinner inte kolla allt, anmäl er då till mig, ordföranden, så snart som möjligt på tel/fax 0581-720 16

